

תלמודו בידו

דף לט עמוד ב

א] האם בחליצה עדיף שהגדול יחלוץ ?

ב] האם מותר לייבם שלא לשם מצוה ?

ג] היבם רוצה לייבם אך היבמה אינה רוצה להתייבם,
מה הדין ?

ד] כיצד מבררים שאדם הבא לחלוץ הוא אכן אחי המת
מאביו ?

א] מחלוקת ר' יוחנן ור' יהושע בן לוי, האם חליצה כיבום להעדיף את הגדול.
אמנם אם שאר האחים אינם רוצים לייבם ולא לחלוץ, כופים על הגדול לחלוץ.

ב] חכמים: מותר לייבם שלא לשם מצוה, שנאמר "יבמה יבא עליה" מכל מקום.
אבא שאול: המייבם שלא לשם מצוה, כגון לשם נוי או ממון, כאילו פגע בערוה.
לכן בדורות הראשונים שייבמו לשם מצוה, מצות יבום קודמת.
ועכשיו שאין מתכוונים לשם מצוה, מצות חליצה קודמת.
אמנם אם רצו היבם והיבמה לייבם, אין כופים את היבם לחלוץ.
ואין חוששים שכוונתם שלא לשם מצוה.

ג] אם נתנה אמתלה לדבריה, כגון שנפלה לפני מוכה שחין, או שהיבם הוא בורסקי
וטוענת שאינה יכולה לסבול את ריחו וואפילו שבעלה גם היה בורסקי].
אין מניחים אותו לייבם, אלא חולץ. לא רצה לחלוץ, יש להטעותו.
כגון לומר לו שיחלוץ לה על מנת שתתן לו היבמה ממון והיא פטורה מלשלם].
ואם אי אפשר להטעותו, כופים אותו לחלוץ. ונוטלת כתובה.

ד] נחלקו בדבר רב אחא ורבינא, האם צריך בירור על ידי שני עדים כשרים.
או שמועיל אפילו על ידי קרוב או אשה.
כיון שהבירור אינו עדות אלא גילוי מילתא בעלמא. וכן הלכה.